

VĒL PIECI JAUTĀJUMI I. ČAKLAJAM

6. *Kādā sabiedrībā tu visbiežāk uzturies?*

Visbiežāk sanāk uzturēties vienaudžu un savu audzēkņu sabiedrībā, nu, tas ir vidusskolas pēdējās klases. Plus – mīnus septiņi gadi – tāda ir tā gadu amplitūda. Sabiedrība, kurā man patīk uzturēties – tās noteikti ir personības.

7. *No kā cilvēks var kaifot?*

Es visvairāk kaifaju tad, kad man "iet". Dzīvē, darbā. Kad ir foršas attiecības ar draugiem, kad mājās viss ir OK, kad ir tuvi cilvēki visapkārt, tad tas ir tas, no kā var kaifot. Ja tu gribēji man par seksu jautāt, tad, manuprāt, tas pie tā pieder.

8. *Ko tu vēlies mainīt cilvēkos?*

Nedrīkst mācīt tā, kā tu pats nedzīvo. Tāpēc saviem audzēkņiem es cenšos mācīt to patiesību, pēc kuras es dzīvoju. Mani tracina tas, ka runā vienu, bet dara otru. Piemēram, tu nedrīksti, spēlējot "Ādamam bij` septiņ` dēli", teikt: "E, man apnika!" un tā izjaukt visiem rotaļu. Tu vari tikai piedāvāt kaut ko citu, piemēram, "Kas dārzā?". Kaut ko izjaukt var visi, bet iedibināt ir grūtāk.

9. *Ko tev nozīmē mīlestība?*

Nu, tu dod, vecīt! Tādu jautājumu man! Es skaidri zinu, ka manī ir divi cilvēki: viens ir romantiķis, otrs – ,es nezinu, kā noformulēt, kaut kas pilnīgi pretējs. Ikdienā mani draugi un paziņas ir pieraduši pie tās otrās puses, bet mana romantiskā puse izpaužas manā attieksmē pret dzeju, mākslu, utt. Vispār mīlestība ir jūtas, ko es sajūtu no kāda un kāds no manis. Jautājums ir, kā mēs mākam šīs jūtas viens otram pasniegt.

10. *Kad tu jūties brīvs?*

Būtībā es cenšos dzīvē būtībā darīt, ko es gribu, tad jūtos brīvs. Un tad, kad tas, ko daru, noder kādam citam un dara viņu laimīgu, tad viss ir OK. Ja es daru, ko gribu, tad esmu patiess. Ja tas vēl kādam ir vajadzīgs, tad es jūtos brīvāks kā jebkad.

Intervēja Ingus Bērziņš.